

tænkningens Afgivelse, men jeg tror at kunne udtale, at han i Hovedsagen slutter sig til Flertallet, saaledes, at det er et overvældende Flertal, der gør de Indstillinger, her er Tale om. Om det første Ændringsforslag er der ogsaa Enighed mellem Ministeren og Udvalget. Af de Udtalelser, der ved første Behandling faldt om det første Ændringsforslag, som den højtærede Minister har stillet og Udvalget tiltraadt, er der et Par enkelte, jeg gerne vilde tage lidt op igen for at vise, hvorledes Udvalget stiller sig. Den ene gik ud paa, at man var bange for den store Forøgelse af Lodsedlerne, som vilde fremkomme, naar Lotteriet udvidedes fra 110,000 til 130,000 Lodsedler og man samtidig forandrede Inddelingen fra fjerde- og ottendedels til femte- og tiendedels Sedler. Det er derom, vi have forhandlet med den højtærede Finansminister, som er gaaet ind paa at stille det i Betænkningen under Nr. 1 anførte Ændringsforslag, hvori der gives ham Bemyndigelse til efterhaanden at gaa over fra fjerde- og ottendedels til femte- og tiendedels Sedler, i Stedet for at Forandringen efter det oprindelige Forslag skulde indtræde straks. Jeg skal med Hensyn hertil kun sige, at vi have været bange for, at der kunde komme for mange ny Lodder paa Markedet paa en Gang, og for at man saa ikke vilde naa den ved Udvidelsen forønskede Indtægt for Statskassen, idet ikke alle Lodderne vilde blive afsatte. Jeg skal for mit Vedkommende tillige anføre, at naar den højtærede Finansminister faar denne Bemyndigelse til foreløbig at blive staaende ved fjerde- og ottendedels Sedler, haaber jeg, han vil bruge den saaledes, at Udvidelsen af Lotteriet fra 110,000 til 130,000 Lodder gaar forud for Forandringen af Lodsedlerne, da Statskassen derved straks faar den forønskede Indtægt.

I Udvalget har endvidere Spørgsmaalet om Stempelafgiften været paa Tale. Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst) og jeg vare begge tilbøjelige til helt at ophæve Bestemmelsen om Stempelafgift, men dette Standpunkt fandt ingen Tilslutning i Udvalget, og vi maatte ogsaa indrømme, at derved vilde den forønskede Indtægt for Statskassen bortfalde, idet Stempelafgiften andrager et temmelig betydeligt Beløb, som altsaa ikke vilde komme Statskassen til gode. Der var dernæst i Udvalget Tale om at gaa til en, om jeg saa maa kalde det, mere demokratisk Ordning af Stempelafgiften, saaledes at den nedsattes fra 10 til 5 Øre for de mindste

Lodsedler; men selv derved vilde der opstaa et saa stort Tab, at man ikke mente at kunne anbefale det til Regeringen. Man gik da den Mellemvej, som er antydet i Betænkningen, at forandre Stempelafgiften, saaledes at den blev staaende paa 10 Øre for ottendedels og tiendedels Lodder, men derefter forøgedes med 5 Øre for hver af de følgende Rækker af Sedler, altsaa 15 Øre for fjerdedels, 20 Øre for halve og 25 Øre for hele Lodsedler. Dette Forslag fandt Tilslutning fra alle Sider i Udvalget, og man var meget tilbøjelig til at søge det gennemført her i Tinget, men den højtærede Minister havde Betænkelighed ved det, fordi det muligt vilde bevirke en formindsket Afsætning af Sedlerne, hvorved man vilde modvirke den Tendens, som var til Stede hos Udvalgets Flertal til at skaffe Staten forøget Indtægt. Derfor have vi ikke opstillet noget Ændringsforslag, men vi henstille til den højtærede Finansminister at have denne Sag in mente, og for saa vidt han paa Lovforslagets videre Gang skulde være tilbøjelig til at optage et Forslag i den Retning, tror jeg at turde tilsige ham Udvalgets Støtte dertil. Skulde det ikke komme i Aar; kunde det jo komme ad Aare, som en Forandring enten i Lotteriloven eller i Stempeloven, men det maa jo nu blive Finansministerens Sag at foretage det nærmere i saa Henseende. Jeg skal gøre opmærksom paa, at i andre Lotterier er Stempelafgiften sat nogenlunde i Forhold til Inddelingen af Lodder. I Preussen er Forholdet det, at et Fjerdedels Lod betaler en Fjerdedel af de hele Lodders Stempelafgift, osv. Det kunne vi ikke fuldtud gennemføre i det danske Lotteri, saa længe vi kunne have baade ottende- og tiendedels Inddeling, thi det er givet, at naar vi gik ud fra tiendedels Inddelingen og satte Afgiften til 5 Øre for en Tiendedel og følgelig til 50 Øre for hele Lodder, saa passede Reglen ikke for Fjerdedelslodderne. Man gik da ikke til det, men optog at tage en Skala, der steg med 5 Øre for hver Brøkdel af Lodderne.

Et tredje Punkt, som var fremme ved 1ste Behandling, var selve Spilleplanerne. De ere blevne diskuteret i Udvalget, og ikke alene i Udvalget, men ogsaa fra udenfor staaende har man været meget flittig med at give, mig særlig, Forslag til forandrede Spilleplaner. Nu er det efter min Mening ikke Rigsdagens Sag at stille Spilleplaner op. De findes jo ikke i den oprindelige Lov af 6te Marts 1869; de ere en Administrationssag, saa vi have altsaa kun kunnet forhandle med Ministeren om